

hed ved at føre en betryggende Control hermed. Det har ogsaa været forbundet med Tab for Statskassen. I Kjøbenhavn, hvor Sagen er af størst Betydning, yder desuden Frilageret paa Toldboden et Hjælpemiddel, som Udførselshandelen med de paagældende Varer kan føre sig til Nytte, saavidt den behøver det. Hertil kommer, at den Klasse af Manufacturvarer, hvortil der ved Creditoplæggets Indrømmelse fortrinligt blev taget Hensyn, nemlig de høitbetsfattede Uldvarer af 2den og 4de Klasse, vil modtage en betydelig Lettelse, hvis den foreslaaede Nedsættelse af Tolden for dem, respective 16 Rbd. 64 f. og 8 Rbd. 32 f. pr. 100 Pd., bliver tagen tilfølge. Men, naar Creditoplægget for de omhandlede Bomulds- og uldne Varer ikke længere kan ansees nødvendigt af de Hensyn, som det skyldte sin Tilbliven, tale iøvrigt de gjorte Erfaringer meest for igjen at ophæve denne ved Loven af 22de Decbr. 1850 trufne Foranstaltning. Den har, imod hvad der var ventet, været uden Indflydelse paa at danne større Forsyningsoplæg, navnlig i Kjøbenhavn, i denne Handel, og er væsentligt kun greben af Detailhandelen, for hvilken det har været et meget tvivlsomt Gode, at der til Crediten paa Varerne i Hamborg og Lübeck, hvorfra Forsyningen efter Mehlkvikets Behov ved Jernbane og Dampskib skeer saa let, er kommet Credit paa Tolden i Danmark. Den reelle Handel taber ved de mange smaa ikke funderede Etablissementer og den altfor store Deling.

Ogsaa er at erindre, at denne Begunstigelse ikke, naar Toldsystemet skal blive det samme, kan vedblive i Danmark og Slesvig, uden tillige at indrømmes i Holsteen; men dette frembyder afgjørende Betænkkeligheder saa nær ved Landgrænsen, umiddelbart op til Hamborg og Lübeck.

Brænde: Denne Artikel har hidtil været toldfri; men der svarede tilførn Indførselsconsumtion, og ved senere Indførsel tillige Sportler af den. Efterat Consumtionen er ophævet, er Brænde blevet al-

deles afgiftsfrit i Forhold til Statskassen. Hertil er ingen Grund ved denne, navnlig i Kjøbenhavn, ikke ubetydelige Importartikel; men paa den anden Side er det anset ubilligt at beskaffe dette Consumtibil højere end hidtil. Den optagne Told af 40 f. pr. Tavn er afrundet udlagt efter Størrelsen (39 f. pr. Tavn) af den hidtidige Consumtion i Kjøbenhavn, hvilken By, som bemærket, næsten ene er Markedet for Indførselen af udenlandsk Brænde. Indtægten af denne Told kan calculeres at ville blive circa 14,000 Rbd. aarlig.

Brændevin: Tilføiningen om, at de fremmede Skibe, som ifølge Loven af 30te Juni 1850 § 11 med Hensyn til Udførselsafgifterne i Vestindien ere stillede lige med danske Skibe, naar de derfra udføre Rum til Moderlandet, gives samme Ret ved Indførselen her, er skeet for at erholde en udtryffeligt Lov-Sanction for hvad der iøvrigt ikke kan paatvieses at være Lovgivningens Mening.

Det Samme gælder om den hermed overeensstemmende Redaction, som findes under Mallas og Sukker.

Linne: Under Satsen „ubleget Lærred over 20 Traade“ er den specielle Benævnelse „Rayndug“ ubeladt. Denne Vare har nemlig mere og mere tabt sin oprindelige Charakter og falder sammen med Lærred.

Under Satsen „ubleget Lærred af og under 20 Traade“ er ved grovt ubleget Sækkedreil ubeladt Betegnelsen „uden Mønster“, efterat det har vist sig, at saadant Dreil ogsaa fremkommer mønstret.

Sukker, raffineret: Den for raffineret Sukker foreslaaede Nedsættelse i Indførselstolden fra 6 Rbd. 64 f. til 4 Rbd. 66 f. pr. 100 Pd. er nærmest begrundet ved Holsteens Tilslutning til Fællestariffen. Imedens der nemlig i Danmark og Slesvig under Toldsatzen 6 Rbd. 64 f. pr. 100 Pd. lidet eller intet kjendes til Indførsel, lovlig eller ulovlig, af raffineret Sukker fra Udlandet (i Kongeriget er i 1851 fortoldet lidt over 100,000 Pd., tidligere i 1847 mellem 30 og 40,000